

תת"ע 1723/11/20 - מחמוד גרייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1723-11-20 מדינת ישראל ואח'

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מחמוד גרייב	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 15.12.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41212812931 המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בתאריך 15.10.2018 לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה נוסח חדש] תשכ"א-1961 בתאריך 29.10.2020.

הדיון בעניינו של הנאשם נקבע לתאריך 15.12.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא יכול היה להופיע לדיון בשל פטירת דודתו, בשל נגיף הקורונה ובשל העובדה כי הוא מבצע עבודות שירות.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש לא צירף כל אסמכתא לטענותיו אותן העלה בבקשתו.

לטענת המשיבה, מדובר בפסק דין שניתן בחודש נובמבר 2020 לפני 4 חודשים, ובבקשה המוגשת באיחור ניכר ללא הצדקה.

דיון והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי

ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מתאריך 29.12.2009 נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

ההזמנה לדיון נמסרה למבקש והוא ידע על מועד הדיון שנקבע בעניינו.

טענותיו של המבקש לפיהן לא התייצב לדיון בשל פטירת דודתו מקורונה ובשל ביצוע עבודות שירות נטענו בעלמא, ללא תאריכים ולא נתמכו באסמכתאות, לרבות הגשת תצהיר מטעמו.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי המבקש לא הוכיח כי קיימת בידיו סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

המבקש לא כפר במיוחס לו ולא העלה חשש לעיוות דין שיגרם לו מהותרת פסק הדין על כנו.

לפיכך, אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

שיהוי בהגשת הבקשה

מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי של חודשיים ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

